

Διάβασμα λογοτεχνικών κειμένων ή ταξίδι σε άλλους κόσμους;

Η κοινωνία μας σήμερα έχει δημιουργήσει ένα ταμπού γύρω από την ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων. Είναι βαρετό, κάτι που μας αναγκάζουν οι μεγάλοι να κάνουμε, είναι απλά λέξεις σε ένα λευκό κομμάτι χαρτί. Αυτή όμως η πεποίθηση είναι απίστευτα επιφανειακή.

Τα βιβλία μας προσφέρουν γνώση, κάτι που φαίνεται να παραμελούμε στον σημερινό υλικό μας κόσμο. Δεν είναι κακό να μαθαίνουμε κάτι που φαινομενικά δεν θα μας χρειαστεί άμεσα στην καθημερινότητα μας μιας και δεν πρέπει όλη μας η ζωή να βασίζεται στο τι μπορεί να μας αποφέρει κέρδος. Η πνευματική μας ανάπτυξη είναι άκρως σημαντική αλλά το εκπαιδευτικό μας σύστημα δουλεύει με τέτοιο τρόπο που μας κάνει να την βλέπουμε σαν αγγαρεία.

Επιπλέον τα βιβλία είναι σαν πύλη για άλλους κόσμους. Ανοίγοντας τα μπαίνεις μέσα τους, βλέπεις τους δράκους της βασίλισσας να στέκονται επιβλητικοί δίπλα σου και τον ιππότη να κλαίει για την αδικοχαμένη αγάπη του, την νεαρή κοπέλα με της οποίας τα προβλήματα ταυτίστηκες λίγο παραπάνω από ότι έπρεπε αλλά ταυτόχρονα σε έκανε να νιώσεις ανακούφιση γιατί τελικά δεν νιώθεις μόνο εσύ έτσι.

Για να σου αρέσει όμως ένα βιβλίο θα πρέπει να ξεκινήσεις να το διαβάζεις έχοντας μια ανοιχτή στάση προς αυτό. Φυσικά και θα βρεις ένα βιβλίο ανιαρό και πληκτικό αν το διαβάζεις απλά και μόνο για να ευχαριστήσεις κάποιος ενήλικα, για να τελειώσεις εκείνη την εργασία που χρωστάς από τα Χριστούγεννα, για να φανείς έστω και λίγο πιο σοφιστικέ από τους περισσότερους συνομηλικούς σου.

Δες το σαν μέσο ψυχαγωγίας, έτσι κι αλλιώς ξέρεις πολύ καλά πόσες ώρες την ημέρα περνάς βλέποντας τις αγαπημένες σου σειρές και ταινίες, αγνοώντας ότι η πλειοψηφία από αυτές είναι βασισμένες σε βιβλία που θα μπορούσες κάλλιστα να διαβάσεις;

Αγγελική Ξεπαπαδέα